

שיעור קבג

מ"ע קבא. מל"ת ריא. מ"ע קבג. מל"ת ריב.

מצוה קבא היא שצונו להניח הלקט, והוא אמרו ולקט קצירך לא תלקט. והוא גם כן לאו הנתק לעשה כאשר התבאר על פאה במסכת מכות. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. ודין תורה שלא תהא נוהגת אלא בארץ. (קדושים תהיו, מתנות עניים פ"א):

מצוה ריא הזהיר שלא ללקט השבלים הנופלות בשדה בשעת קצירה אבל יעזוב אותם לעניים. והוא אמרו ולקט קצירך לא תלקט. וזה גם כן ניתק לעשה כמו שבארנו בפאה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. (שם, שם):

מצוה קבג היא שצונו להניח מה שיש בכרם כשיבצור אותו לעניים הנקרא עוללות, ובא הכתוב גם כן תעזוב אותם אחר זכרו העוללות, וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. ואינה נוהגת אלא בארץ. (קדושים תהיו, מתנות עניים פ"א):

מצוה ריב הזהירנו מבצור עוללות הכרם בשעת בצירתו. והוא אמרו וכרמך לא תעולל, אבל יניח העוללות לעניים. ודין זה בשאר האילנות הדומים לכרם כי האזהרה באמרו לא תחבוט זיתך וגו' והוא שלא יקח השכחה מן הזית תדע ששאר אילנות בשכחה, וזה גם כן ניתק לעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת פאה. (קדושים, שם):